చేసినా పూజ చేసినా, జపం చేసినా ఏ మార్గమైన నిన్ను అసత్యానికి దూరం చేయటానికే. ఆరోజుకారోజు దొంగనేనును దూరం చేయటమే వీటి అన్నింటియొక్క ప్రయోజనం. మనం లోకంలో పని చేయువచ్చు. మమకారంతో చేస్తే అసత్యానికి దగ్గరవుతాము, సత్యానికి దూరమవుతాము. అందువలన పని చెయ్యండి అది ఎలా చేయాలో తెలుసుకొని చెయ్యండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 29-6-2000, నర్సాపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

తల్లి గర్భంలోనుండి బయటకు వచ్చినది మొదలు స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు మనకు బయట చూపేగాని లోచూపు ఉండదు. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి మానవుడికి ముందు లోచూపు ఉండాలి. లోచూపు లేనివాడికి హృదయ సౌందర్యం తెలియదు. బాహ్యంగా ఉన్న శత్రువులు మనం అభివృద్ధిలోనికి రాకుండా ఆటంకపరుస్తారు. అలాగే లోపల ఉన్న శత్రువులు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రాకుండా అడ్డువస్తారు. బయట శత్రువులకంటే లోపల శత్రువులు ఎక్కువ అపకారం చేస్తారు. విక్షేప దోషం, మలదోషం ఇవిలోపల ఉన్న శత్రువులు. విక్షేపదోషం ఉంటే మన మనస్సు కుదురుగా ఉండదు. శరీరం ఎక్కడ ఉంటుందో మనస్సు అక్కడ ఉండదు. ఉపాసనవలన విక్షేప దోషం తగ్గుతుంది. ఆసనాలు బాగా వేస్తున్నాము, ప్రాణాయామం చేస్తున్నాము మనస్సు స్వాధీనం లోనికి రావటం లేదు,. మామనస్సు మమ్మల్ని పరిపాలిస్తోంది గాని మేము మనస్సును పరిపాలించలేక పోతున్నాము అంటున్నారు. కేవలం ఆసనాల వలన, ప్రాణాయామం వలన అది స్వాధీనం లోనికి వచ్చేయదు. మనస్సు స్వాధీనంలోనికి రావటానికి భక్తి అవసరం, ఈశ్వరానుగ్రహం అవసరం. ఈశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయిస్తేనేగాని మనస్సు స్వాధీనంలోనికి రాదు. పూర్వజన్మల నుండి వచ్చిన వాసనలు, అలవాట్లు మన మనస్సులో మలదోషంగా ఉంటాయి. మనం ఒక మంచి పని చేయాలనుకొన్నా ఆపని రేపు చేద్దాము అనిపిస్తుంది, చేయగలశక్తి ఉన్నా చేయము దీనికి మలదోషం కారణం. మనం కామ్య కర్మలు చేస్తాము. కామ్య కర్మలు చేస్తే మలదోషం పెరుగుతుంది, నిష్కామకర్మ చేస్తే మలదోషం తగ్గుతుంది. స్వార్థం లేకుండా పని చేయటం వలన మలదోషం తగ్గుతుంది. ఒకో దేహానికి ఒకో పనిని భగవంతుడు నియమిస్తాడు. మనం అన్ని పనులు చేయలేము, అన్నీ మనకు తెలియవు. మనవంతుకు వచ్చిన పనిని ప్రేమతో చేస్తే ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతాము. డబ్బు సంపాదిస్తే బజారులో ఉన్న వస్తువు మనకు దొరికినట్లే. అలాగే ఈశ్వరానుగ్రహం సంపాదిస్తే లోపల ఉన్న ఆత్మమనకు దొరికినట్లే.

కొంతమంది వారి దేహం కంటే, మనస్సు కంటే, ప్రాణం కంటే క్రమశిక్షణకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇస్తారు. అటువంటివారు మోక్షం దగ్గరకు వెళ్ళనక్కరలేదు, మోక్షమే వారి దగ్గరకు

వస్తుంది. మన శరీరం కంటే, మనస్సు కంటే, ప్రాణం కంటే కాలం విలువైనది. డబ్బును నేను అని భగవంతుడు చెప్పలేదు. కాలాన్ని నేను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. అందువలన కాలాన్ని మనం సద్వినియోగం చేసుకోకపోతే భగవంతుడిని అగౌరవపరచినట్లే అవుతుంది. కాలానికి ఇచ్చే ప్రాముఖ్యత మీరు ఇవ్వటం లేదు. జరిగిపోయిన రాత్రిగాని, పగలుగాని తిరిగి రాదు. డబ్బు పోతే తిరిగి సంపాదించుకోవచ్చు. అనారోగ్యం వస్తే తిరిగి ఆరోగ్యం సంపాదించుకోవచ్చు కాని కాలం తిరిగిరాదు. ఏరోజు చేయవలసిన పని ఆరోజు చేసుకోవాలి. శరీరాన్ని కాల్చివేస్తే ఇంక మనకు కనబడదు బూడిద అవుతుంది. మరి మనస్సు ఎప్పడు బూడిద అవుతుంది. మనస్సు ఎప్పడు బూడిద అవుతుంది అంటే మనస్సు నిండా వాసనలు ఉన్నాయి, వాసనలు లేని స్థితి మనకు వచ్చినప్పడు అంటే అవాసనస్థితి మనకు వచ్చినప్పడు అది కాలి బూడిద అవుతుంది. మనస్సుకు లోచూపు లేకపోవటం వలన ఏదో ఒక వాసన, ఏదో ఒక బలహీనత దానిని బయటకు తీసుకొని వచ్చేస్తుంది. నిరంతరము జపం చేసినా వాసన నశిస్తుంది. అవాసనస్థితివస్తేగాని మనస్సు నశించదు. అప్పటివరకు మనస్సుతో పోరాటం తప్పదు. కాని ఇక్కడ భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నువ్వు నిరంతరం మనస్సుతో ఉంటూ మనస్సును ఎలా జయించగలవు అంటున్నారు. గది తడిగా ఉంది అనుకో ఇంకో నాలుగు బిందెలు నీరు పోసి తడిని ఎలా ఆర్పగలవు. అలాగే నీవు అస్తమానునీ మనస్సు గురించి ఆలోచించుకొంటూ ఉంటే అది ఎలాపోతుంది, దానిని మర్చిపోతే అదిపోతుంది. నిరంతరము మనస్సు ఎటుగంతువేయమంటే అలావేస్తూ ఉంటే అది ఎలా పోతుంది అది పోదు. నువ్వు ఏదైతే అవునో దానిగురించి ఆలోచించు, నీవు ఏదైతే కాదో దాని గురించి ఆలోచిస్తావు ఏమిటి? నెగిటివ్ తింకింగ్‌లోనికి వెళ్ళకు, పోజిటివ్ తింకింగ్‌ను అలవాటు చేసుకో. మనో నాశనము గురించి నీవు ప్రయత్నం చేయనక్కరలేదు, నువ్వు మనోమూలంలో ఉండగలిగితే అది నశిస్తుంది. డైరెక్టుగా దానితో పోరాటానికి దిగవద్దు. ఎందుచేతనంటే అనేక జన్మలనుండి వాసనలను, అలవాట్లను మోసుకొనివస్తోంది. మనం చేస్తున్న సాధన తక్కువ. దానితో డైరెక్టుగా పోరాడటం కష్టం అందువలన మనస్సు గొడవ వదిలెయ్యండి. మనో మూలంలో ఉన్న నారాయణుడిని మీరు నిరంతరము స్మరించటం వలన, ఆయున గురించి శ్రవణం చేయటం వలన మనస్సు దానంతట అదే నశిస్తుంది.

గురువును గౌరవించటం వలన, గురువు చెప్పిన వాక్యాన్ని ధ్యానించటంవలన మనో నిగ్రహం కలుగుతుంది, మనస్సు దానంతట అదే స్వాధీనంలోనికి వస్తుంది. నీ మనస్సును జాగ్రత్తగా మచ్చిక చేసుకొని దానిని స్వాధీనం చేసుకొన్నావు అనుకో నీ బంధువులు, స్నేహితులు ఎవరూ చేయలేని ఉపకారం నీ మనస్సు నీకు చేసిపెడుతుంది. మనస్సులో అంత మిస్టరీ ఉంది. మనస్సు దాని మూలంలోనికి వెళ్ళటానికి అది ఇష్టపడదు. ఎందుచేతనంటే తన మూలంలోనికి వెళితే తాను నశిస్తానని దానికి తెలుసు. నీ ఆధ్యాత్మిక హృదయంలో ఒక అమృతవస్తువు ఉంది.

దానిని నీవు పట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. దానికి అభ్యాసం ఉండాలి, వైరాగ్యం ఉండాలి. ఆ వస్తువు ఎంత లోతులలో ఉందో అంత లోతులలోనికి నీవు వెళ్ళగలగాలి. నువ్వు జ్ఞానం దాకా వెళతావు ఎందుకు అసలు ఒక మంచిపని చేయటానికి, మంచి మాట్లాడటానికి నీకు ధైర్యం ఉండాలి అని వేదం చెపుతుంది. ఇతరులు ఎవరైనా నిన్ను చెడ్డ చేయమని వత్తిడి చేసినా ఆచెడ్డ చెయ్యకుండా ఉండటానికి నీకు ధైర్యం ఉండాలి. ఈ విషయాలకే ఇంతధైర్యం కావలసినప్పడు నీ హృదయంలో ఉన్న అమృతవస్తువును తెలుసుకోవటానికి ఇంక ఎంత ధైర్యం ఉండాలి ముందు ఇది చూసుకో, నేను చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతాను, నేను ఈ జన్మలో ఏదైనా పనిచేస్తే ఆపని తాలూకు ఫలితం ఇతరజన్మలలో అనుభవించాలా అని అడుగుతున్నాడు. దీనికి భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఎందుకయ్యా, ఈ ప్రశ్నలు అన్నీ నీటైమువేస్టు, నా టైము వేస్టు అంటున్నారు. ఇప్పడు రాత్రి ౨ గంటలు అయ్యింది. ఇంకో గంటలో నీవు నిద్రలోనికి వెళతావు. నీకు నిద్రలో ఈ ప్రశ్నలు అన్నీ వస్తున్నాయా అని అడిగారు. నీద్రలో ఈ ప్రశ్నలు ఉండవు అని చెప్పాడు. నిద్రలో నీవు ఉన్నావు గాని నీవు అడిగే ప్రశ్నలు అక్కడలేవు. ఇప్పడు నీవు జాగ్రదవస్థలో ఉన్నావు. జాగ్రదవస్థలో ఈ ప్రశ్నలు వస్తున్నాయి కాని నిద్రావస్థలో ఈ ప్రశ్నలు లేవు. నీవు అప్పడు ఉన్నావు, ఇప్పడు ఉన్నావు అంటే నిద్రలో ఉన్న సుబ్బారాయుడు, మెలుకువలో ఉన్న సుబ్బారాయుడు వేరుకాదు, ఇద్దరూ ఒక్కటే. నిద్రలో ఉన్న వాడికి సంశయాలు లేవు, మెలుకువలోనికి వచ్చాక ఈ సంశయాలు వస్తున్నాయి. ఈ సంశయాలు కల్పించిన వాడి పిలక పట్టుకో అంతకంటే ఏమీ లేదు. ప్రశ్న మొదట్లో కట్ చేసారు. నిద్రలో ఈ ప్రశ్నలు ఎందుకు రావటం లేదు, జాగ్రదవస్థలో ఎందుకు వస్తున్నాయి. వాడు వీడు ఒక్కటే కదా. జాగ్రదవస్థలో ఈ ప్రశ్నలన్నీ ఎవరైతే కల్పిస్తున్నారో, ఏ అజ్ఞానం కల్పిస్తుందో దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు అప్పడు అంతానీవే, అప్పడు ఇంక నీకు రాకలేదు, పోకలేదు. భగవాన్ చెప్పినది అర్థం చేసుకోవటానికి నీకు సొంతబలం ఉండాలి. నీకు చావుగొడవ నిద్రలో ఉందా? లేదు. ఇప్పడు చావు గొడవ వస్తోంది. ఈ చావు గొడవ కల్పించేది ఎవరు? నీ అహంకారము కల్పిస్తోంది. దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు ఏమీ లేదు. నువ్వు కల్పించిందే నీవు తొలగించుకో. నువ్వు ఏదైతే కల్పించుకొన్నావో అందులో నుండి బయట పడు అంతకంటే ఏమీ లేదు. ఈ ప్రశ్నలన్నీ ఎవరు కల్పిస్తున్నారో వాడిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు ఏమీలేదు.

ఒకరాణిగారు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. మహారాజా! నేను ఎంతో కాలంనుండి మిమ్మల్ని చూడాలని అనుకొంటున్నాను. ఈ రోజున తమను చూసే భాగ్యం నాకు కలిగింది. నా నేత్రాలకు ఆనందం కలిగింది. నాకు బాహ్యంగా చూస్తే ఏమీలోటు లేదు, భౌతికమైన సంపదలు అన్నీ ఉన్నాయి. మానవుడు కోరదగినవన్నీ నాకు ఉన్నాయి కాని శాంతి మటుకు పెర్మనెంట్‌గా లేదు. బయటసంపద ఎంత పుష్కలంగా ఉందో లోపలశాంతి అంత పుష్కళంగా లేదు. అందరిలోను శాంతి సముద్రం ఉందని ఋషులు చెపుతున్నారు. అది నాలోనూ ఉండాలి కదా,

ఋషులు అబద్ధం చెప్పరు కదా, అయితే నాలో ఉన్న శాంతి పుష్కలంగా నాకు అందటం లేదు దానికి మీరేం చేస్తారు దానికి నా విధి కారణం అయి ఉండవచ్చు. నా హృదయంలో ఉన్నశాంతి సహస్రారానికి అందకుండా నా ప్రారబ్దం అడ్డువస్తోంది. దానికి మీరు మటుకు ఏమి చేస్తారు అని చెప్పి మౌనం వహించింది. భగవాన్ కూడా కొంతసేపు మౌనంగా ఉన్నారు. కొన్ని నిముషాలు గడిచిన తరువాత భగవాన్ ఆమెతో సరిసరి మీరు చెప్పవలసినదంతా చెప్పటం జరిగింది, మంచిదే. హృదయంలో ఉన్నశాంతి అందకపోవటానికి నా విధి కారణం అన్నారు. ఆవిధి ఎక్కడ ఉంది, ప్రారబ్దం ఎక్కడ ఉంది. అది లేనేలేదు. నువ్వు ఎవరు? నీవు చైతన్యం. చైతన్యానికి విధిలేదు, ప్రారబ్దం లేదు. ఈ విధి ఎవరికుందని నీవు అనుకొంటున్నావో వాడిని ఈశ్వరుడికి అర్పిస్తే విధి అనుభవించటానికి ఎవరు ఉన్నారమ్మా. అనుభవించేది శరీరం కాదు. శరీరంతో తాదాప్యం పొందే నేను అనుభవిస్తోంది. దానిని ఈశ్వరుడికి అర్పిస్తే విధిని అనుభవించే వారు ఎవరూ మిగలరు. శరణాగతి పొందిన వాడికి విధి, ప్రారబ్దం గొడవ ఏమీ లేదు. అంతా చక్కబడుతుంది అని చెప్పారు. నీ భారం నీవు మోయనక్కరలేదు, భగవంతుడి మీద నీ భారం వెయ్యి, ప్రపంచం బరువు మోసే వాడు నీ ఒక్కడి బరువు మోయలేడా. ఈశ్వరుడు సర్వసాక్షి మాత్రమే కాదు ఆయన సర్వశక్తిమంతుడు కూడా. నువ్వు ఏ బరువు మోయనక్కరలేదు నీ బరువు ఆయన మీద వెయ్యొచ్చు. నీ బరువు ఆయన మీద వేసినప్పుడు విధి, ప్రారబ్ధం, సంచితం, ఆగామి ఇవి ఏమి చేస్తాయి! అంటే భగవంతునికి శరణాగతి పొందమని చెపుతున్నారు. శరణాగతి పొందటం సాధ్యమవుతుందా, అది కష్టం కదా అని భగవానన్ను అడిగితే, ప్రారంభంలో శరణాగతి కష్టమే, చెయ్యగా చెయ్యగా అది సాధ్యమవుతుంది. నువ్వు పాక్షికంగా చెయ్యకలిగింది ఏదో చెయ్యి. అది పూర్ణ శరణాగతికి దారి తీస్తుంది.

మనం ఉన్నదానిని లేదు, లేదు అనుకొంటున్నాము. లేని దానిని ఉంది, ఉంది అనుకొంటున్నాము. ఉన్నదానిని ఉన్నట్లు నీవు అర్ధం చేసుకొంటే లేనిదేదో లేనట్లు నీకు తెలుస్తుంది. అప్పుడు లోపల ఉన్న శాంతి నీకు అందుతుంది. విధివిధి అని కంగారుపడకు. విధి దొంగనేనుకేగాని నిజమైన నేనుకు విధి లేదు, ప్రారబ్ధం లేదు. ఈ గొడవలు అన్నీ దానికి అక్కరలేదు. అక్కడ ఉన్నది శాంతే శాంతి, సుఖమే సుఖము. వైకుంఠంలో ఉన్న సుఖం పొందటానికి నీ ముక్కులో గాలి బయటకు వెళ్ళే వరకు నీవు ఆగనక్కరలేదు. ఇప్పుడే ఇక్కడే నీవు పొందవచ్చు. నీకు ఏది అడ్డువస్తోంది. విధికాదు ఆవిధి ఎవరికుందో అది అడ్డువస్తోంది. దానిని తీసివేస్తే ఏమీలేదు. నువ్వు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా పోగొట్టుకోవలసింది దానినే. పోగొట్టుకోవలసింది పోగొట్టుకొంటే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది. నాకు విధి ఉంది అనుకొంటున్నాను. దానిని త్రోసిపుచ్చవసిందేనా అని అడుగుతోంది. తప్పక త్రోసిపుచ్చవలసిందే అందులో నీవు రాజీపడనక్కరలేదు. విధి ఎవరు అనుభవిస్తున్నారు అని ప్రశ్నించుకో? నేను

అనుభవిస్తోంది. ఆనేను ఎవరు అని ప్రశ్నించుకో అప్పుడు వీడు మూలంలోనికి వెళతాడు. మూలంలోనికి వెళ్ళగానే యజమాని దొరుకుతాడు, వీడు పత్తాలేకుండా పోతాడు. నేను పూర్వజన్మలో చేసిన కర్మవలన కదా నాకు ఈ విధి వచ్చింది నేను దానిని ఎలా గెంటగలను అని అడుగుతోంది. ఎలా గెంటాలో ఈశ్వరుడు చూసుకొంటాడు ఆయనకు శరణాగతి పొందు. నీకు అసాధ్యం ఉండవచ్చు కాని ఈశ్వరుడికి అన్నీ సాధ్యమే. ఈశ్వరుడికి శరణాగతి పొందితే అన్నీ ఆయనే చూసుకొంటాడు. విధిని తీసివేయుటమే కాదు నీ అవసరాలను కూడ ఆయనే చూసుకొంటాడు. అనన్యభక్తి ఉన్నవాడు ఈశ్వరుడిని తప్ప ఇతర విషయాలను చింతించడు. ఎవడికైతే అనన్యభక్తి ఉందో వాడి యోగక్షేమములను భగవంతుడు చూస్తాడు. యోగం అంటే లేని దానిని ఇవ్వటం, క్షేమం అంటే ఉన్నదానిని పోకుండా కాపాడటం. ఈశ్వరదర్శనం కావాలి అని అడుగుతున్నారు. ఈశ్వరుడు నీ హృదయంలో చైతన్యంగా ఉన్నాడు. మనస్సుకు లోచూపు అలవాటు చేసుకో. మనస్సుకు ఎప్పుడైతే అంతర్ దృష్టి కలిగిందో లోపలఉన్న ఈశ్వరుడు తానుగా వ్యక్తమవుతాడు. ఈ ప్రశ్నలన్నీ ఎక్కడ నుండి వస్తున్నాయి. మనస్సునుండి వస్తున్నాయి. ఆ మనస్సే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. మనస్సే నువ్వు అనుకొన్నంతకాలం ప్రశ్నలు వస్తూనే ఉంటాయి. నువ్వు అడుగుతూ ఉంటావు, నేను చెపుతూ ఉంటాను. సందేహించేవాడు లోపల ఉన్నంత కాలం సందేహాలు వస్తూనే ఉంటాయి. సందేహించేవాడు నశించాలి. ఎన్ని జన్మలు మనస్సుతో తాదాప్యం పొందినప్పటికి ఆ మనస్సు నువ్వు కాదు. అది నీవు కాకపోవటమే కాదు అది నిజం కూడా కాదు. ఏ మనస్సు అయితే నిజం అనుకొంటున్నావో దానిని విడిచిపెట్టగలిగితే, దానిని రిజక్టు చేయగలిగితే ఉన్నది చైతన్యమే. నాకు విధి అడ్డువస్తోంది అంటున్నావు విధి ఎక్కడ ఉంది. మనస్సులో ఉంది. నీ మనస్సును తీసికాల్చి బూడిదచేస్తే విధి ఎక్కడ ఉంది, ప్రారబ్ధం ఎక్కడ ఉంది, అన్నీ పోతాయి ఏదీ ఉండదు. మనస్సును తొలగించుకోవటం నీకు ఎందుకు కష్టం అవుతోంది అంటే మనస్సే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. అదే నిజం అనుకొంటున్నావు. నువ్వు ఎన్నిసార్లు నిజం అనుకొన్నా అది నిజం కాదు అదే నిజమైతే గాఢనిద్రలో నిన్ను విడిచి పెట్టకుండా ఉండాలి. గాఢ నిద్రలో మనం ఏదైతే కాదో దానిలో నుండి సెపరేట్ అవుతాము. నీ లోపల ఉన్న చైతన్యం తప్పించి మిగిలినవన్నీ మనోకల్పితాలు. మనస్సే నిజం కానప్పుడు మనస్సు కల్పించినవి నిజం ఎలా అవుతాయి. ఒకవేళ నిజం అనుకొన్నా నీ మనస్సు ఎంతనిజమో అవికూడా అంతే నిజం.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 3-7-2000, పెదనింద్రకొలను

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

దైనందిన జీవితంలో మీరు చేసుకొనే పనులు శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి. పని విడిచిపెట్టకూడదు. పనిమానివేస్తే జ్ఞానం రాదు, సోమరితనం వస్తుంది, తమోగుణం వస్తుంది. రజోగుణాన్ని,